

BĚLIDLO

Slovo redakce

My, jako devátáci, se tímto rokem loučíme s touto školou po dlouhých devíti letech, zároveň jsme si pro vás připravili poslední letošní číslo. Našich devět let bylo pro některé velmi radostných, ale i bolestných, také jsme zjistili, že desetiminutovka fakt netrvá deset minut. Děkujeme třídním učitelům, řediteli a všem ostatním! Děkujeme za všechny devátáky!

David Kodeš

Naše redakce

Šéfredaktor: David Kodeš

Zástupce šéfredaktora: Matěj Bradáč

Redaktoři: Matěj Novák, Matěj Tichý, Vincent Klement, Nikolas Růžička, Petr Pánek, Eduard Čelíkovský, Vašek Najman, Alice Puršová, Lucie Puršová, Bára Malátková, Anna Březinová, Anežka Peroutková, Sofie Binderová, Tadeáš Janda, David Matoušek, Kryštof Chládek

Odpovědný pedagog: Zuzana Márová

Napište nám!

Máte nápad? Nebo píšete a chtěli byste, abychom nějaký váš text otiskli? Napište nám! Buď na e-mail

casopis@zsbila.cz,

nebo nám vhoďte nápad do schránky u vrátnice.

Moc děkujeme

Johance Veselé z 6.A za
nádherný obrázek na titulní
stránku!

Autoři jste vy!

Pošťácká pohádka od Karla Čapka je jedním z nejkrásnějších příběhů české literatury pro děti. Vedle pošťáka Kolbaby a tajemné poštovní schránky se v pohádce objevuje i zvláštní bytost – skřítek, který hlídá dopisy a dbá na to, aby každý dorazil tam, kam má. Jak si ho ale představují dnešní žáci? Když dostali úkol popsat tohoto skřítku, jejich fantazie pracovala na plné obrátky. Ať už vypadal jakkoli, jedno měli všichni společné – skřítek byl dobrák, který se staral o to, aby žádný dopis nezůstal ztracen. Dětská fantazie tak ukázala, že i dnes, v době e-mailů a zpráv na mobilu, má kouzlo klasické pošty stále své místo. **Posuďte sami.**

Skřítek je malý jako slepice, na hlavě má poštovní kšiltovku, oblečení má celé modré. Botičky má malé, že se tam nevejde ani malíček.

Valerie Bínová

Poštovní skřítek má nejen malou postavu, ale má ji také mužnou! Má žluté tričko, modré džíny, puntikovanou šálu a pošťáckou kšiltovku. Je vyzbrojený razítkem, lepicí páskou a spoustou poštovních známek. Za opaskem nemá jenom svou výzbroj, ale má tam také velikou brašnu plnou dopisů. A nad to všechno, mu z pod kšiltovky kouká balík.

Adam Zima

Poštovní skřítek je velký jako slepice. Má modré oči, malý nosík a malou usměvavou pusinku. Má poštovní čepici, modré kalhoty, modrou uniformu a černé botičky. Má hnědou brašnu a z ní koukají dopisy. V kapsách má lepidlo, razítko, izolepu a klíč, který pasuje do každé schránky.

Vincent Rudinský

Poštovní skřítek je vysoký asi jednu píd, má na sobě tmavě červenou čapku s odznáčkem pošty. Na nohou má modré kalhoty a šedé topánky. Má velmi teplou kazajku, a když je chladnější počasí, má černý plášť. Skřítek pracuje zejména v noci, a proto létá na netopýrech.

Klára Nováková

Poštovní skřítek je malá roztomilá postavička. Má krátké rozčuchané vlásy a má větší špičaté uši. Také má velké zelené oči, malý nosík a velkou pusku, která se skoro vždy směje. Nosí modrou košilku a přes ni také modrou bundičku. Na nohou má šedé zabláčené džíny a černé boty. Také nosí na hlavě pošťáckou čapku a má kulaté brýle, ještě rád nosí hnědou šálu.

Jan Havel

Poštovní skřítek je malý. Nosí modrou čepičku. Oblečený má zelený overálek. Na nohou má obuté oranžové botičky. Můj skřítek má špičaté uši a tmavé vousy.

Elen Kropáčková

Jak si představují poštovní skřítky, to nám popsali žáci ze **4.B** spolu s paní učitelkou **Pétou Rybářovou**.
Děkujeme!

Můj pošťácký skřítek má hnědé oči, krátké hnědé vlasy a modrou čepici s bílou obálkou na dopisy. Oblečení je modré, kromě pásků na kalhoty, který je černý. Na nohou má kouzelné kolečkové brusle, aby mohl rozdat všechny dopisy za 1 hodinu. Na rameni mu visí modrá taška, která posílá dopisy sama do poštovních schránek. Ale v kapsách má mapu, aby se neztratil. Jeho kouzelná schopnost je neviditelnost, aby se lidi nedivili.

Barbora Neshcheret

Ideální den podle pana učitele Sebery?

V tomto článku se dozvíte i více než jen návod na ideální den. Pan učitel Sebera u nás na škole učí druhým rokem, proto jsme se rozhodli mu položit pár otázek.

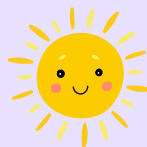

Jak by měl vypadat váš ideální den?

To je jednoduché: dobré jídlo, slunce, hory, voda a les.

Máte nějaké oblíbené místo, kam rád jezdíte na dovolenou nebo na víkend?

Nádherných míst je spousta. Velmi rád navštěvuji Kokořínsko, Český ráj a Šumavu.

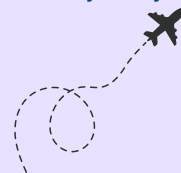

Jakého zpěváka nebo skupinu nejraději posloucháte?

V létě 1980 tatínek koupil desku od skupiny ABBA a já si ji neustále pouštěl a tancoval, pořád. Byla to láska na první poslech.

Jaký je váš největší životní sen nebo cíl, který byste si chtěl jednou splnit?

Nečekám, až co bude, jsem šťastný tady a teď. Můj sen je cestování časem.

Do jaké země byste se chtěl podívat?

Určitě bych se jednou rád podíval na Nový Zéland, do Vietnamu a podobně.

Jaké knihy nebo žánry máte nejraději? Máte nějakého oblíbeného autora?

Popravdě, už dlouho jsem žádnou knihu nečetl, ale kniha, která změnila můj pohled na svět je "Dvanáctá planeta" (Zecharia Sitchin).

Jaké je vaše motto?

"Přijmi svůj osud a zvítězíš nad ním."

Respektujme autorská práva: Příběh loga naší školy

Určitě znáte logo naší školy. Kdysi ho vytvořil jeden z našich žáků v hodině informatiky. Máme ho na tričkách, sešitech, webu a je symbolem školy. Nedávno se nám ozvala paní Káča Štěpánová, která nás upozornila, že naše logo je podobné návrhu, který vytvořila pro jednu firmu. Po prozkoumání jsme zjistili, že jsou si opravdu hodně podobná. Jsme moc rádi, že původní autorka dovolila, že si logo můžeme nechat, protože jsme s ním už dlouho spjatí a neradi bychom o něj přišli.

Co to znamená autorské právo?

Každý, kdo vytvoří dílo (obrázek, písničku, text), má na něj autorská práva, což znamená, že jiní ho nemůžou použít bez povolení. Pokud to někdo poruší, autor může žádat, aby se logo přestalo používat, nebo dokonce požadovat odškodnění.

Logo naší školy

Původní logo

- **Inspirace je v pořádku, ale kopírování ne.** Když tvoříme, budme originální. Inspirace nám může pomoci, ale vždy bychom měli přidat nějaký svůj vlastní nápad.
- **Respektujme práci druhých.** Každý, kdo něco vytvořil, do toho dal svůj čas a nápady. Proto bychom si neměli jeho práci brát bez dovolení.
- **Poučení pro příště.** Když něco tvoříme, mělo by to být skutečně naše dílo a ne zkopírované od někoho jiného.

Bílá opět vyjela do Evropy

V květnu se naše chodby na týden značně vylidnily, konaly se totiž již tradiční zahraniční zájezdy. Za croissanty, fish and chips a wursty! A jak se naši studenti měli? To se dozvíte z reportáží...

Francie

18. května v 22:00 se žáci různých tříd ze 2. stupně vydali do Francie. Cesta byla dlouhá, s několika zastávkami na benzínových pumpách. Hranice s Německem jsme přešli zhruba o půlnoci a poté projeli celé Německo až do Provence.

Ve Francii jsme projížděli Lyonem, ve kterém jsme ale nestavěli. Naše další významnější zastávka byla u známého akvaduktu Pont du Gard, což je slavný římský akvadukt. Zde jsme měli šanci se vykoupat v řece. Následně jsme zamířili do našeho ubytování, kde byly pokoje po čtyřech. Po ubytování jsme vyrazili do místní restaurace na večeři.

V úterý jsme vyrazili na zříceninu Château des Baux-de-Provence, kde jsme se zdrželi nejen kvůli samotné zřícenině a výhledu na krajinu, ale také kvůli malým obchůdkům ve vesničce pod zříceninou. Poté jsme došli do Carrières des Lumières, což je digitální umělecké centrum. Díla se zde promítají na zdi po celé místnosti, čímž je tento bývalý lom unikátní. A jelikož jsme byli na jihu Francie, tak nám ještě chybělo moře, které jsme ale navštívili až po jízdě na lodi. Den jsme opět ukončili večeří na stejném místě.

Středa byl náš poslední celý den ve Francii a začali jsme ho návštěvou muzea velmi známé a oblíbené značky bonbónů Haribo, kde bylo mnoho zábavy. Muzeum mělo čtyři patra a končilo velkým obchodem plným všemožných bonbónů a suvenýrů. V poledne nás autobus vzal z Haribo muzea zpět do Avignonu, města, ve kterém jsme byli ubytováni. Procházku Avignonelem jsme začali na Avignonském mostě, který byl postaven přes řeku Rhône. Na rozdíl od ostatních mostů se tento most dotýká pouze jedné strany pevniny. Poté jsme prošli celé centrum Avignonu a vrátili se do autobusu, který nás odvezl zpět do hotelu.

Ve čtvrtek jsme ráno vyjeli už sbalení do akvária. Ihned poté nás čekala další pláž, kde jsme se na chvíli zdrželi. Po relaxaci na pláži jsme se vydali do blízkého pobřežního města Le Grau-du-Roi. Bylo zde mnoho obchůdků, ať už s potravinami, oblečením nebo například i se šperky. Nakonec jsme se zde vyfotili u jednoho ze dvou majáků a odešli jsme k autobusu.

To byl celý zážitek z letošního zájezdu do Francie.

Matěj Tichý, Václav Najman

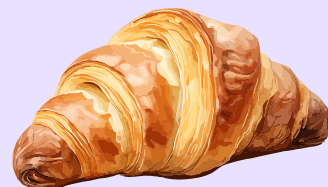

foto: Barbora Zavřelová

Německo

V pátek 23. 5. jsme se vrátili z Německa, a zde je vše, co jsme prožili.

Od školy jsme odjížděli kolem sedmé hodiny ránní. Do Wiesbadenu jsme dorazili okolo sedmnácté hodiny a byli jsme rozděleni do rodin. Celkem byla tři seřadiště, kde nás vysazoval a nabíral autobus, podle toho, kde jsme bydleli. Konkrétně my jsme měli hodného pána, který uměl dobře vařit. Vařil jen jídla, která jsme s ním konzultovali předem. Škola začínala v půl deváté a trvala tři hodiny. Byla celkem zábavná, ale také náročná. Naštěstí, když jsme nerozuměli německy, tak nám bylo zadání vysvětleno anglicky.

Co jsme viděli zajímavého?

1. den jsme si udělali cestou zastávku na stezce v korunách stromů Baumwipfelpfad a ve městě Würzburg, kde jsme si prohlédli radnici a barokní kostely.
 2. den jsme si prohlédli pevnost Ehrenbreitstein nad městem Koblenz a také jsme se projeli lanovkou k Deutsches Eck (soutok Mosely a Rýna).
 3. den jsme viděli pomník Niederwalddenkmal a poté jsme se projeli po proudu řeky do St. Goar.
 4. den jsme se vydali do města Mainz, kde jsme se pěkně prošli a měli jsme hodně volného času na nákupy.
 5. den jsme se přesunuli do města Bamberg, kde jsme absolvovali plavbu lodí centrem města. Poté jsme měli dost času na samostatnou prohlídku města.
- Celkově hodnotíme zájezd do Wiesbadenu velmi pozitivně.

Co jsme nejvíce ocenili?

Nejvíce se nám líbily rozchody, které trvaly nejméně jednu hodinu. Hodně času jsme měli na zakoupení suvenýrů a nějakého občerstvení. Nejvíce se nám ale asi líbil minigolf, který jsme hráli hodinu a půl. Plavba po Rýnu, která trvala hodinu a půl, byla také hezká. Zájezd byl výborný a zajímavý. Rozhodně bychom jeli znovu.

Adam Šíkola, Petr Vandělík, Lukáš Procházka

Anglie

Den 1.

Ráno jsme dorazili do Bruselu. Autobus zastavil u Atomia, které jsme si pak šli prohlédnout. Atomium je model krystalické železné struktury. Po obědě jsme dorazili do města Bruggy, které je díky svým kanálům nazýváno „Benátkami severu“. Večer jsme se ubytovali v hotelu ve Francii poblíž města Dunkerku.

Den 2.

Velmi brzy ráno jsme se plavili přes Lamanšský průliv do Velké Británie, kde jsme dorazili do města Stratford nad Avonou. Poté jsme se vydali podívat na rodný dům Williama Shakespeara a kostel Nejsvětější Trojice, kde byl také pohřben. Poté jsme navštívili středověký hrad Warwick, kde jsme viděli okruh s voskovými figurínami, lukostřelbu a bludiště „Make Time“. Odpoledne jsme byli odvezeni do Chesteru, kde nás přivítaly hostitelské rodiny.

Den 3.

Po snídani v rodinách jsme měli lekce angličtiny s profesorem na univerzitě a dalšími učiteli. Lekce trvaly do oběda, rychle jsme snědli oběd připravený našimi hostitelskými rodinami a šli jsme se projít po městských hradbách a uličkách. Zastavili jsme se u římského amfiteátru a navštívili jsme také gotickou katedrálu z červeného pískovce. Ve městě jsme si dali pauzu, během které jsme si mohli koupit suvenýr nebo něco chutného. Večer nás odvezli zpět na místo, odkud si nás převzaly naše hostitelské rodiny.

Den 4.

Po snídani u rodin jsme měli s ostatními učiteli další lekci angličtiny. Obědvali jsme v autobuse a jeli jsme do slavného města Liverpool. Byli jsme rozděleni do skupin podle toho, kam jsme chtěli jít. Jedna skupina, ve které jsem byl i já, prošla Albert Docks a poté zamířila do Muzea příběhu Beatles, které nám poskytlo vhled do života a vývoje Beatles. Druhá skupina se vydala na prohlídku fotbalového stadionu Liverpool FC. Po volném čase v nákupní ulici s několika obchody jsme se vrátili k našim rodinám.

Den 5.

Po naší obvyklé snídani s rodinami jsme měli s našimi učiteli poslední lekce. Po rozloučení a předání certifikátů jsme se vydali do údolí Severn, kde se naší zastávkou stala viktoriánská čtvrť Blists Hill, kde jsme viděli, jaké to bylo ve viktoriánské éře, s lidmi v dobových oděvech a ukázkami jejich práce. Poté jsme se vydali k Železnému mostu, prvnímu železnému mostu na světě. Večer jsme se vrátili k rodinám.

Den 6.

Po snídani jsme se vydali do severozápadního Walesu. Navštívili jsme hrad Caernarfon, kde jsou korunováni velšští princové. Poté jsme se přesunuli do národního parku Snowdonia, kde jsme prošli velšskými horami.

Den 7.

Brzy ráno jsme vstali, rozloučili se s hostitelskými rodinami a vydali jsme se do univerzitního města Oxford. Ihned poté jsme se zúčastnili prohlídky Christ Church College, kde jsme si prohlédli místa, kde se natáčely některé scény z filmu o Harrym Potterovi. Odpoledne jsme si zahráli hru „Objevte Oxford“, při níž jsme procházeli částí Oxfordu s kartičkou s otázkami, na které jsme museli najít odpovědi na různých místech ve městě. Seznámili jsme se například s Aliciným obchodem, mostem Catte Street Bridge nebo divadlem Sheldonian Theatre. Večer jsme se vydali domů směrem k Lamanšskému průlivu.

Sofie Binderová, Anežka Peroutková

foto: Juliána Brodská

Kampaň #NicotineFree – Kouření? Díky, nechci!

Tento měsíc jsme se ve škole pustili do pořádně důležité mise – řekli jsme STOP kouření! Možná si říkáš: „To se týká dospěláků, ne mě!“ Jenže ouha, někteří začnou kouřit už v hodně mladém věku. A to je fakt průšvih. Proto jsme se rozhodli, že o tom začneme mluvit včas, na rovinu a bez nudy.

Proč to řešíme?

- ➡ Protože zdraví máme jen jedno a kouření ho ničí jako oheň papír.
- ➡ Protože když víš, co je špatně, můžeš se tomu vyhnout.
- ➡ Protože je cool říct „ne“ a nenechat se zvíkat partou.

„Kouření není in!“

Naší misí je:

- 🔥 Ukázat, že cigarety (i ty elektronické nebo „zahřívané“) škodí zdraví – a není to žádná hra.
- 🔥 Podpořit sebevědomí – abys věděl/a, že máš právo říct: „Tohle není nic pro mě.“
- 🔥 Přesvědčit všechny, že nekouřit je normální a správné.
- 🔥 Pomoci vám odolat tlaku okolí a rozhodovat se sami za sebe.

Jak jsme do toho šlápli?

- 🔗 Dali jsme to do rapu!
- 🎥 Natočili jsme videoklip.
- 📊 Udělali jsme anketu.
- 🖼 Vytvořili jsme plakáty a letáky

**Být zdravý a svobodný je
nejvíc!
Tak co, jdeš do toho s námi?**

Sofie Binderová, Anežka Peroutková

Dezinformace

Už jste někdy slyšeli o tom, že dinosauři ještě nevyhynuli? Nebo o tom, že po vakcíně na COVID zemřete? Pokud jste nad tím přemýšleli, pravděpodobně jste mohli naletět na tzv. dezinformaci.

Dezinformace jsou nepravdivé a zavádějící informace, které šíří nějací lidé, hlavně se záměrem manipulovat a ovlivňovat názory a rozhodnutí co největšího množství lidí. Dezinformace se mnohdy objeví, když se stane nějaké neštěstí. Dezinformace se šíří ať už pomocí e-mailů, pomocí zpráv a následně i ústně.

Spousta dezinformací se vyrojila například 11. 9. 2001, kdy teroristé v New Yorku narazili letadly do věží v New Yorku.

zdroj: Deník N

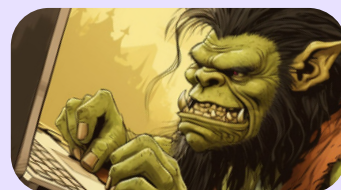
zdroj: Novinky.cz

Je Země placatá, nebo kulatá?

Někteří lidé si myslí, že Země je placatá i když vědci už dávno dokázali, že je to ve skutečnosti koule. Už ve starověku lidé zjistili, že Země není rovná, například díky tomu, jak lodě mizí za obzorem nebo jak se mění stíny při zatmění. Přesto i dnes někteří lidé věří tomu, že Země není kulatá, a šíří tyto mylné názory dál.

Ve sklepení školy byla objevena trollí farma!

Naši redakci navštívil známý aktivista a vysokoškolský pedagog Bohumil Kartous. S ním jsme se bavili o tzv. trollí farmě. Trollí farma je ne zcela jasně vymezené označení pro skupiny státem či jinými entitami placených nebo podporovaných internetových trollů. Tyto skupiny jsou velmi populární v Rusku, obzvláště teď, během války na Ukrajině.

Zároveň jsme dělali skupinový projekt, ve kterém si skupinky vytvořily svou vlastní falešnou zprávu. Například jedna skupina vytvořila příběh o premiéru Fialovi, který údajně posílá české důchodce na Ukrajinu. Pak jsme si všechny fake news přečetli a řekli si, v čem jsou nebezpečné.

Tyhle farmy můžou cílit například na starší lidi nebo důvěřivější skupiny, či lidi, kteří můžou snadněji propadnout strachu.

Když dezinformace pomáhají

V historii se objevily taky dezinformace, které lidem, z našeho pohledu, pomáhaly. Ve vojenských strategiích je vypouštění dezinformací běžné, aby zmátly protivníky.

Dezinformace sehrály velmi důležitou roli například během vylodění v Normandii, a to především v rámci přípravy na samotnou operaci. Spojenecké síly se snažily zmást německé velení a přesvědčit je, že hlavní útok nebude v Normandii, ale na jiném místě, aby tak zajistily úspěch vylodění.

radiozurnal.cz

Operace Poštmistr

V roce 1941, během druhé světové války, měla Británie velký problém. Německé ponorky potápěly americké zásobovací a pasažérské lodě. Británie potřebovala 5 000 000 tun nákladu, do země se však kvůli německým ponorkám dostávala pouze polovina těchto zásob.

Malá skupina z britského vrchního velení rozhodla, že je potřeba odříznout zásobování ponorkám, aby Spojené státy mohly vstoupit do konfliktu. Přístav, ze kterého vyplouvaly německé zásobovací lodě, Britové bombardovat nemohli – přístav byl totiž ve španělské kolonii. Španělsko v té době bylo neutrální a bombardování jejich kolonie by Španělsko zapojilo do války na stranu Osy. Ten přístav se jmenoval Fernando Po.

Proto britské vrchní velení sestavilo plán na neautorizovanou misi, o které na jejím začátku věděla pouze hrstka lidí. Vedením této mise byl pověřen Gus March Phillips, který byl v té době vězněn. Pro provedení mise byli vybráni další čtyři členové SOE (Special Operations Executive) a jedenáct dalších mužů z 62. commanda britské armády.

První čtyři členové operace vypluli 7. srpna 1941 pod velením Guse Phillipse v malé rybářské lodi pod švédskou vlajkou a měli namířeno do přístavu Fernando Po. Jejich cíl byl zničit velkou zásobovací loď jménem Vévodkyně.

Mezitím pátý člen akce, agent Richard Lippet, získal práci v přepravní společnosti John Holt & Co, která v přístavu operovala. O měsíc později začal Richard v přístavu shromažďovat informace o pozicích nepřátelských jednotek a rozvrhu lodí.

Pro transportaci útočné jednotky byly dvě malé lodě poskytnuty guvernérem Nigérie (Sir Bernard Henry Bourdillon). Ale nejenže jim poskytl lodě – také jim poskytl sedmnáct mužů z lokální populace.

6. ledna 1942 bylo vše připraveno. Bylo po deváté večerní hodině, všichni byli na místě. Ale na poslední chvíli britský špion zjistil, že loď byla vyztužena, takže ji nebylo možné potopit. Phillips proto rychle přišel s plánem loď ukrást.

Útočné jednotky se setkaly na dvou remorkérech a vjely do přístavu. Gus a jeho zástupce Appleyard zamířili k Vévodkyni. Na lodi bylo vidět pár mužů německého námořnictva, ale žádný z nich si remorkérů nevšiml. Mezitím dvě malé pádlovací lodě pod velením vévody Hayese z Nuneatonu jely ke kotvě Vévodkyně s úkolem odpálit ji.

V tu chvíli se Gus se svým týmem nalodil na Vévodkyni, vyčistili palubu a uzavřeli zbylé námořníky uvnitř lodí. Poslední tým připojil remorkéry k Vévodkyni. Jakmile byli všichni připraveni, odpálili nálož na kotvě a remorkéry začaly táhnout Vévodkyni z přístavu. Exploze probudila celé město. Místní vojáci se pokusili loď zastavit, ale žádný pokus nevyšel. Po vyplutí z přístavu se dostali do mezinárodních vod, kde byli všichni členové mise zatčeni. Jak už bylo zmíněno – mise nikdy nebyla oficiálně autorizována.

loď Vévodkyně (zdroj : wikipedia.org)

David Matoušek

Rozdělení Berlína

Druhá světová válka skončila roku 1945 prohrou Německa. Co se ale s poraženým Německem stalo poté?

Německo bylo rozděleno do čtyř okupačních zón: 1. americká, 2. britská, 3. francouzská a 4. sovětská. Přestože Berlín byl v sovětské zóně, část Berlína nebyla pod velením Sovětů. Samotný Berlín byl totiž také rozdělen mezi tyto čtyři velmoci. Roku 1948 došlo k blokadě západních sektorů Berlína.

O rok později byla na západní části Německa založena Spolková republika Německo (SRN). Sovětská část na to reagovala založením Německé demokratické republiky (NDR). Okolo tří milionů obyvatel NDR se stihlo dostat do SRN, nejčastěji přes Berlín, jelikož zde byly hranice nejjednodušejší průchodné. Roku 1961 se ovšem NDR rozhodla zablokovat hranice do SRN ostnatým drátem, a protože USA na to nijak nereagovaly, rozhodli se postavit celou zeď, ke které později přidávali různé blokády, aby znemožnili průchod.

Berlínská zeď (zdroj: Wikipedia)

Roku 1961 se tedy NDR rozhodla zablokovat hranice do SRN ostnatým drátem, a protože USA na to nijak nereagovaly, rozhodli se postavit celou zeď, ke které později přidávali různé blokády, aby znemožnili průchod. Zeď procházela Berlínem a táhla se v délce až 165 km. Berlínská zeď také byla příčinou smrti alespoň 125 lidí, protože skoro každý, kdo se o přechod pokusil, byl okamžitě zastřelen či zatčen. Berlínskou zdí byly často rozděleny i celé rodiny.

9. listopadu 1989 došlo k pádu Berlínské zdi a s tím i ke zrušení celé hranice mezi SRN a NDR. Berlínská zeď byla ale zrušena poměrně překvapivě. Vůdce Sovětského svazu, Michail Gorbačov, byl v televizi, když mu byla položena otázka typu: „Kdy zrušíte Berlínskou zeď?“ Na to Gorbačov odpověděl: „Asi teď,“ což vedlo obyvatele východu k tomu, že se navzájem ke zdi a začali ji přelézat. Rok nato, v říjnu, se Německo znovu sjednotilo. Dnes jsou u zdi pomníky a z velké části je posprejovaná..

Berlínská zeď (zdroj: Wikipedia)

Matěj Tichý

Upcycling

nový život starým věcem

Máte doma ve skříni oblíbený kus oblečení, ale už nevypadá jako dřív? Proč ho hned vyhazovat, když z něj můžete vytvořit nový a originální kousek, který ještě určitě vynosíte. A jestli nemáte inspiraci, podívejte se na dva jednoduché nápady, které jsme vám připravili. A pak můžete začít!

Řadí u vás doma lichožrouti? A ve skříni vám leží jen samé liché ponožky? Nevyhazujte je a radši si z nich udělejte svého nového plyšáka, kterého nikdo doma nemá.

Upcyklace je způsob, jak staré nebo nepoužité věci přetvořit na něco nového a užitečného. Místo toho, abychom je vyhodili, můžeme jim dát druhou šanci. Tím šetříme přírodu, peníze a tvoříme zajímavé a originální předměty. Upcyklovat se dá skoro všechno – od starého oblečení po kelímky od jogurtu.

Bára Malátková, Lucie Puršová

Opřeli jsme se do třídění odpadu i ve třídách

Ve škole se začalo třídit ve velkém! Každá třída má svoje koše na tříděný odpad, na chodbách jsou koše polepené krásnými etiketami a dokonce máme i velkou nádobu na plechovky ve 2. patře.

V rámci tohoto třídění ve škole proběhla i soutěž o nejhezčí etikety. Výherce byl **Karel Stacke** z 8.A, kterého odhlasovali členové školního parlamentu. Některé etikety jsou psané ručně a vytvořila je **Karolína Kupcová**.

Jak si ve třídění stojí Česko?

Česko recykluje nadprůměrně. Některé evropské země jsou na tom podobně, ale některé značně zaostávají. Češi se tedy ve využití odpadu umístili na šesté příčce v EU. První pozice patří Slovinsku.

Jedinou kategorií využití odpadů, v níž dosáhlo Česko podprůměrného výsledku, je energetické využití, tedy upotřebením odpadu jakožto paliva pro výrobu energie. Tím, že recyklujeme, se hodně materiálu nemusí vyhodit, ale dá se znovu použít na něco nového. Z tříděného odpadu se dají třeba vyrobit plastová okna, střešní krytiny, dětská hřiště nebo různá potrubí.

Hedvika Švecová

Tipíky na prázdninky

Podle vlastních pravidel

-Alyson Gerber-

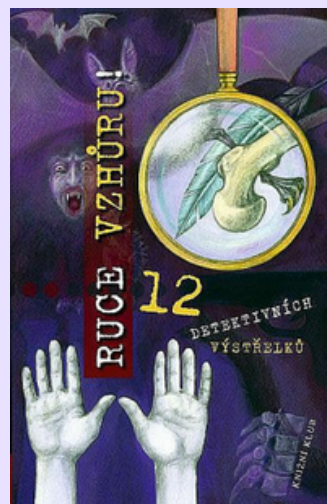
Inspirativní kniha o sebeúctě, vnímání vlastního těla, přátelství a rodině, založený na autorčině vlastní zkušenosti s poruchou příjmu potravy. Příběh, nad kterým je potřeba se zamyslet, důležitý román pro vás o body image. Knižka o dívčím dospívání, a to v každém směru.

Ruce vzhůru! 12 detektivních výstřelků

-tvůrčí skupina Hlava nehlava-

Chcete vědět, jak si uvařit kamaráda? Zda může mrtvola chodit? Jak začíná Sherlock Holmes? Existují vůbec vodníci? Upíři? ...Nevíte..? V tom případě všude chodte s rukama vzhůru a přečtěte si detektivní příběhy s odpověďmi na vaše otázky.

Minecraft film

Legendární hra Minecraft je zpátky! Tentokrát se ale nejedná jen o hru, ale dokonce o příběh světa kostek v reálném světě. Když se hlavní hrdina Steve rozhodne uskutečnit svůj dětský sen být horníkem, dostane se do Overworldu: svět nekonečného craftění. Později ale zjistí, co všechno ho tam čeká. V noci na něj útočí rozrušení kostlivci a zombíci a v Netheru zase zlá vepří čarodějnice. Zjistí, co má čarodějnice v plánu s Overworldem, a rozhodne se jí v tom zabránit. Sám to ale nedokáže...

Kam se hrabe
Indijána
Jonesku

SnowWhite

Disney v březnu 2025 uvedl do kin nový hraný remake klasické pohádky Sněhurka, který přináší svěží pohled na známý příběh. Dobrodružný fantasy muzikál, který vás zavede do vašich snů a malých přání, plný kouzel, dobra a zla a boje za klid a mír v pohádkové říši. Charakteristika Sněhurky a zápletky v příběhu je ve filmu upravena oproti známé pohádce.

Recenze: divadelní hra Pravomil

S Klubem mladého diváka jsme se šli podívat na divadelní hru, která vypráví příběh československého hrdiny Pravomila Raichla za doby nacistického a komunistického režimu.

Když v mládí přijde o svoji životní lásku kvůli nacistům, rozhodne se odejít do zahraničí bojovat proti Německu. Za nedovolené překročení hranic je převezen do sibiřského gulagu, kde si projde čistým peklem. Když se dostane zpět do Československa, u moci jsou komunisté a život mu neusnadní. Dostane se do problémů a je zavřen do vězení. S dalšími ho odsoudí k trestu smrti. A jak to dopadne? To se budete muset na představení přijít podívat :)

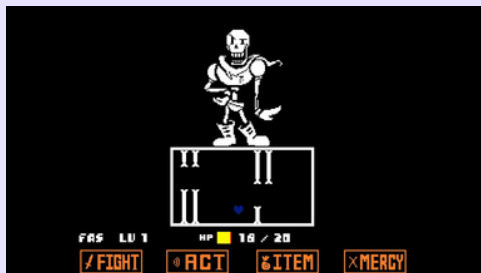
I když bylo téma z drsnější doby, pro nás byl příběh srozumitelný, vhodný pro 9. třídu a výše.

8-Bit hry

8-bit je velmi jednoduše řečeno “kostičková grafika”. Minecraft jsme vynechali, protože Minecraft už každý dobře zná.

Undertale

Hra **Undertale**, stejně jako její nepřímé pokračování **Deltarune**, je příběhová hra vytvořená převážně jedním člověkem pod přezdívkou Toby Fox. Obě hry na první pohled vypadají velmi staře, a tedy pro některé nezajímavě.

Název **Undertale** by se do češtiny přeložil přibližně jako „Podpohádka“, což na hru dobře pasuje. Příběh začíná, když malé dítě, za které hrajete, z nějakého důvodu leze na horu a při výstupu spadne do hluboké jámy. Váš pád sice nějak zbrzdí květiny, ale bohužel jste právě vstoupili do „Podzemí“. Již před dlouhou dobou monstra prohrála bitvu s lidmi a byla vyhnána do „Podzemí“, kde byla kouzlem uzavřena. Ještě před zbytkem příběhu bych rád zmínil zajímavou hudbu hry, která vám bude jistě připadat povědomá. (viz QR kód)

(Následují lehčí spoilery) Aby mohla monstra magickou bariéru prorazit, potřebují 7 lidských duší. Vy máte tu smůlu, že jste právě sedmá a poslední duše. To vyústí ve mnoho bojů, ale hra vždy nabízí cestu, jak monstra ušetřit. A je k tomu dobrý důvod, protože čím lépe jednotlivá monstra poznáváte, tím více působí jako osoby a méně jako bezduché počítačem řízené stroje. Proto mohou vyvolat nutnost ušetřit je, to už je ale na každém hráči jednotlivě.

Doporučujeme jít do hry spíše naslepo, stejně jako do většiny příběhových her. Pokud jste na mizině, můžeme doporučit nejprve zkusit hru **Deltarune**, jejíž první dvě kapitoly jsou na **Steamu** zdarma, ale sám tvůrce obou her doporučil nejprve dohrát hru **Undertale**

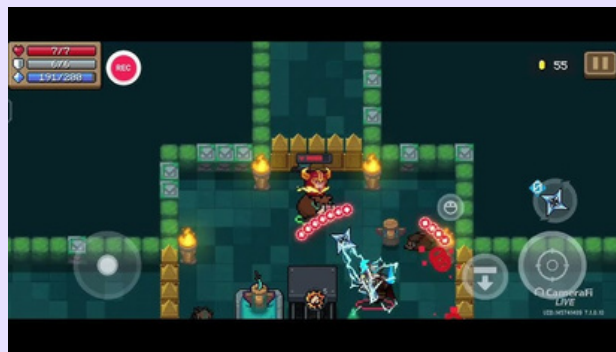

Soul Knight

Soul Knight je akční mobilní hra, která kombinuje roguelike prvky s rychlou střílečkou. Hráč si vybírá z různých postav, které mají unikátní schopnosti, a prochází náhodně generovanými katakombami plnými nepřátel. Každé kolo je jiné, takže hra jen tak neomrzí.

Grafika je pixelová, ale vypadá skvěle a sedí ke stylu hry. Ovládání je jednoduché – tlačítko pro pohyb a automatická střelba na nepřátele. K dispozici je obrovské množství zbraní, od pistolí po meče nebo i šílené věci jako jednorozce prdící duhu. Hra je dost těžká, protože když umřete, musíte začít od začátku. Navíc se dají vylepšovat postavy a odemykat nové hrdiny.

Celkově je Soul Knight skvělá hra na zabít čas. Máte možnost hrát s kamarády v online módu. Pokud máte rádi výzvy a pixel art, určitě ji vyzkoušejte!

Diamond Rush

Diamond Rush je dobrodružná hra od společnosti Gameloft, která vyšla v roce 2006 na starší mobilní telefony. Hráč je v roli dobrodruha, který prozkoumává tři nebezpečné lokace – kambodžskou džungli, tajemný hrad v Bavorsku a mrazivou jeskyni v Tibetu. Cílem je sbírat diamanty, vyhýbat se pastem a řešit různé logické hádanky. Každá lokace přináší nové výzvy, od propadajících se mostů až po nebezpečné hady a pavouky. Navíc obsahuje tajné chodby a skryté místnosti.

I když byla původně určená pro tlačítkové telefony, stále se dá hrát. Diamond Rush je skvělým příkladem toho, jak zábavná a návyková mohla být i starší mobilní hra.

Zdroje obrázků: gameplay

Petr Pánek, Eduard Čelíkovský

Sportovní úlety

Možná si řeknete, že úlety jsou ve sportu méně časté, ale opak je pravdou. My jsme si pro vás připravili ty, které jsou nějakým způsobem zajímavé nebo úsměvné.

Paula Radcliffe a nejtrapnější maratonský moment

Představte si, že běžíte maraton, fanoušci vás povzbuzují, kamery vás sledují... a najednou to na vás přijde. Přesně tohle se stalo britské běžkyni Paule Radcliffe během Londýnského maratonu v roce 2005. Radcliffe tehdy vedla závod, ale v půlce dostala strašné křeče v břiše. Neměla čas hledat toaletu, a tak si prostě sedla na chodník a ulevila si přímo před zraky diváků a televizních kamer. Pak se zvedla, běžela dál a maraton i přes neplánovanou přestávku vyhrála!

zdroj: The Independent

Maradona a gól rukou?!

V roce 1986 argentinský fotbalista Diego Maradona vstřelil gól rukou, což se ve fotbale nesmí. I přes protesty anglických hráčů rozhodčí gól uznal. Maradona později řekl, že to byla "ruka Boží". Tento moment se stal velmi kontroverzním.

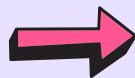
zdroj: iDNES.cz

Mike Tyson a ukousnuté ucho?

V roce 1997 Mike Tyson zápasil proti Evanderu Holyfieldovi. V tomto zápase dominoval Holyfield, a proto byl Mike frustrovaný a když byli v klinči, tak Mike ukousl Holyfieldovi část ucha, konkrétně ušní boltce. Tito dva muži se nakonec usmířili, ale bez parodií se tento incident neobešel, začaly se například prodávat bonbony ve tvaru ušního boltce.

Hokejový úlet v Chorvatsku

V roce 2012 chorvatská hokejová asociace dostala nápad, že se bude letní zápas konat v gladiátorské aréně v Pule, jen kousek od moře. Zde by hrál klub z hlavního města jménem Medveščak Záhřeb, toto není jediný úlet ohledně lokace, v Rusku přemýšleli o zápasu na letadlové lodi!

zdroj: iDNES.cz

školní turnaje

Obhajoba v Mcdonald's cupu

Naši žáci 4. a 5. tříd opět obhájili prvenství v Mcdonald's cupu, který je známý po celé republice, a postoupili do krajského kola, kde se potkají třeba se svými spoluhráči z klubů. V posledním utkání remizovali se základní školou Věry Čáslavské 1:1, tam ale dostali v poslední vteřině gól, který byl následně odvolán kvůli vypršení času.

zdroj: zsbila.cz

Odvážný výkon holek ve volejbale

zdroj: zsbila.cz

Naše holky z 8. až 9. tříd se zúčastnily soutěže ve volejbale. Soutěže se účastnilo 12 družstev. Hrál se na dva vítězné sety do 15 vítězných bodů, ve čtyřech tříčlenných skupinách. Pouze první místo ve skupině zaručovalo možnost si zahrát finále. Turnaj dívek měl velmi kvalitní úroveň. Děvčata obsadila 5. místo z 12. Stále to je nejlepší výkon naší školy v historii.

Matěj Novák, David Kodeš a Vincent Klement

Soutěž Krajina mé knihy

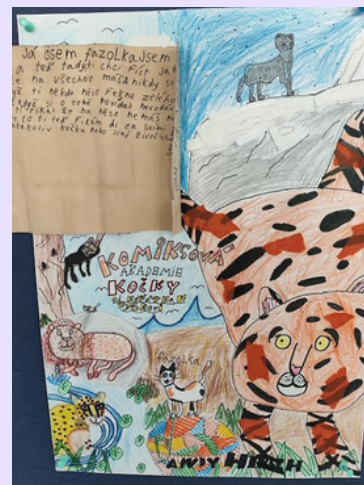

Michaela Váňová 2.A

U nás ve škole proběhla soutěž, ve které se mohli utkat všichni milovníci knížek a výtvarné výchovy. Účastníci dostali za úkol nás zavést do krajiny svých oblíbených knih.

Všechny obrázky se moc povedly a bylo těžké vybrat 10 výherců... Zde, v naší bělidlové galerii, si je můžete prohlédnout.

Vítězům gratulujeme, ale děkujeme všem účastníkům. Těšíme se zase za rok!

Julie Dubská 3.A

Barbora Krylová 3.B

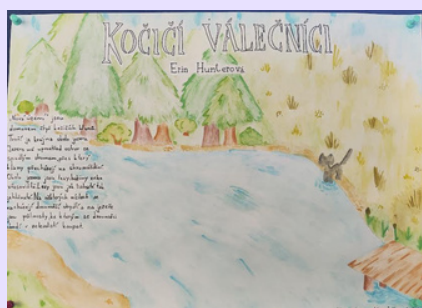
Karolína Chodová 1.C

Richard Švec 3.B

Barbora Nescheret 4.B

Karolína Koudelková 8.C

Emílie Gusarová 2.A

Marlene Keilová 3.A

Viky Macalová 7.C

